

ÚJ SZAKASZ A SOLYMÁRI-BARLANGBAN

Az alábbiakban beszámolok a Vörös Meteor Barlangkutató Csoport néhány tagjának a Solymári-barlangban folytatott kutató munkájáról és a munka eredményeiről. A munkát Baross Gábor kezdeményezte, rajta kívül Bajomi Dániel, Iván Béla és Szentes György vett benne részt.

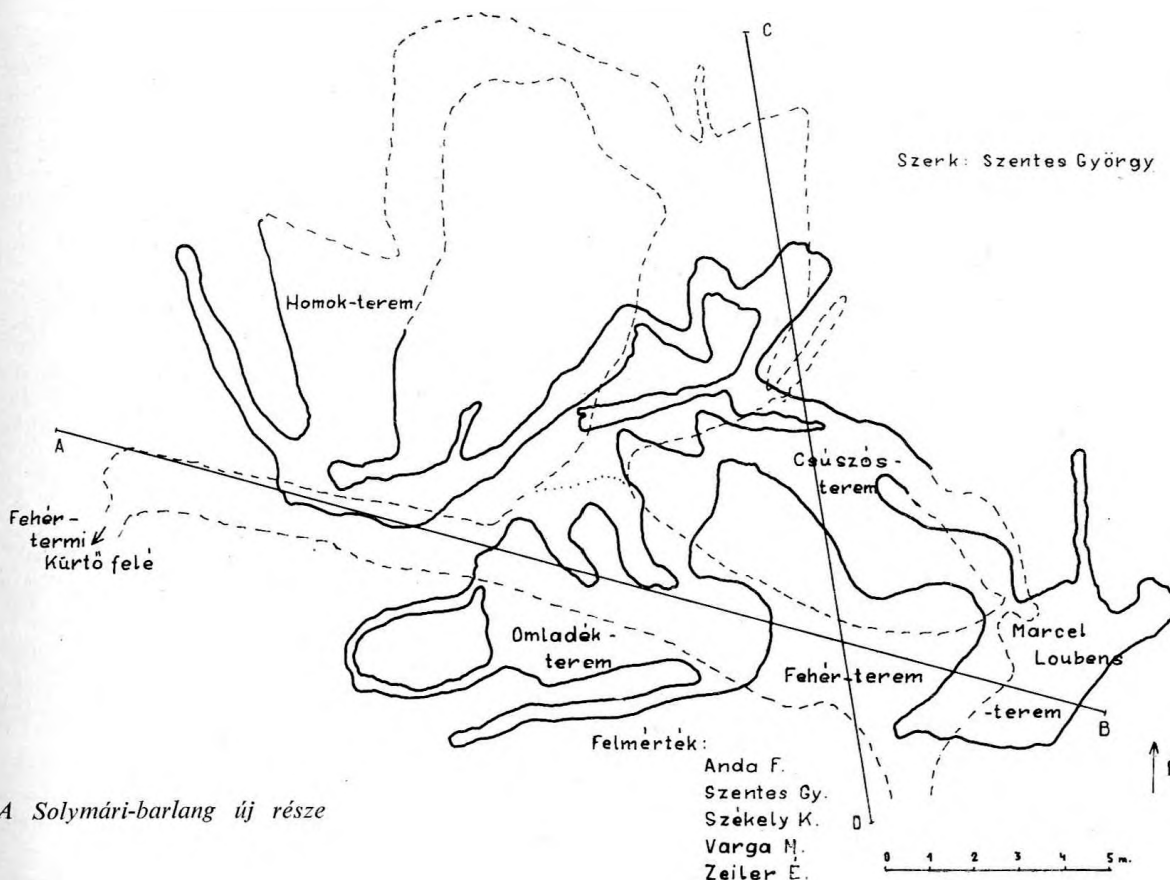
A Fehér-teremtől É-ra húzódó és a terem fölé emelkedő járatok, bár nem ismeretlenek, de igen kevésbé látogatottak a barlangkutatók által. A keskeny hasadékokból, csövekből és gömbfülkékből álló járatrész altalaját száraz, homokszerű képződmény borítja, ezért neveztük el a termet Homok-teremnek. Ez a terem volt kutatásunk kiinduló pontja.

A barlangban elég nehezen megfigyelhető törésvonalak elhelyezkedéséből arra következtettünk, hogy a Fehér-terem környéke a hajdan feltört melegvizeknek egyik működési centruma volt. Ezekután átvizsgáltuk a barlangról készült térképet, amely a járatok elhelyezkedésére meglehetősen jó támpontot adott. Azonál feltűnt a teremtől É-ra mutatkozó „fehér folt”, vagyis a járatok hiánya. Ezt csak ismeretlen járatokkal magyarázhatjuk, ha csak az üregképződésnek nincs valami kizáró oka.

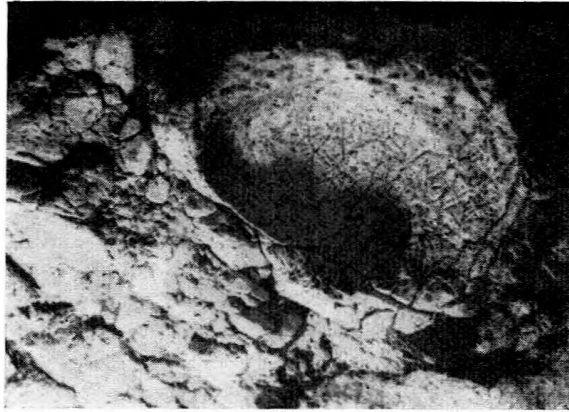

Kürtők és gömbfülkék az új szakaszban

Ezt a kizáró okot morfológiai vagy közettani változásokban kellett keresni. Így összehasonlítottuk a felszínt a barlang térképével és megvizsgáltuk a kőzeteket. Az új járatok létezésére semmi kizáró okot nem találtunk. A hegyoldalban lefutó mély völgytől távol, dachsteini mészkőben alakult ki ez a rész.

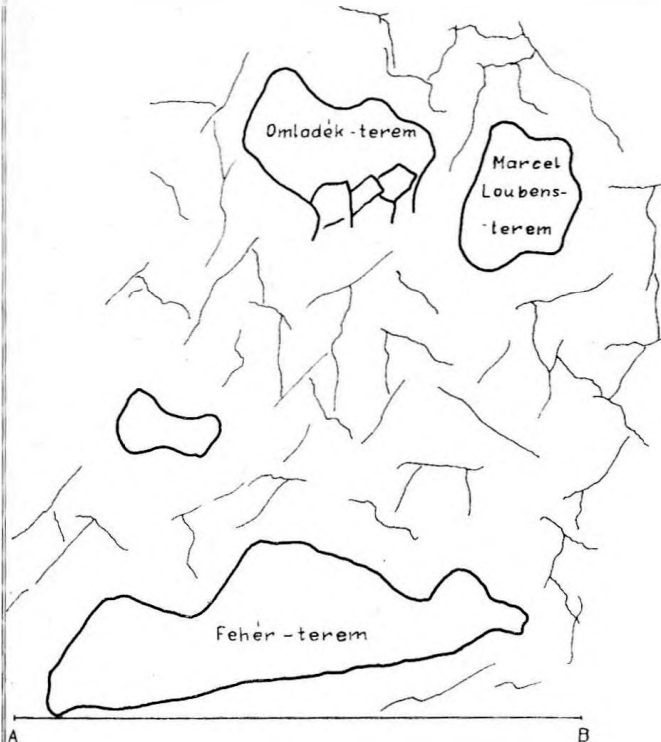
A Solymári-barlang új része

Breccsásan feldarabolódott mészkő és gömbüst

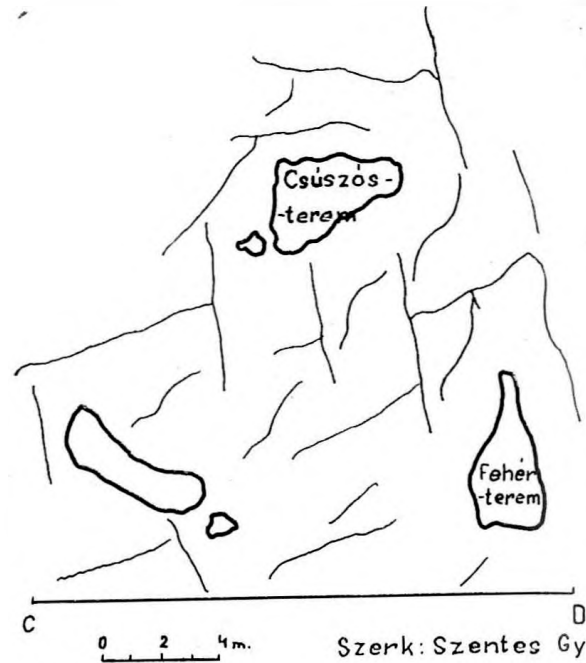
Ezen adatok birtokában a Homok-teremben kiválasztottuk a legbiztatóbbnak látszó eltömődött járatot és nekiláttunk a kibontásának. Több vasárnapon keresztül tágitottuk a finom meszes-homokos törmelékkel kitöltött keskeny csőszerű üreget. Mintegy öt méter bontás után már csak tágitani kellett a kitöltés fölött mutatkozó részt. Ez fokozatosan kitágult, és bontás nélkül is lehetett már tovább haladni. Kisebb gömbfülkébe jutottunk, mely lényegében az első pontja az új barlangrésznek. A ferde összekötő járaton átjutva elértük az első nagyobb termet. Mint a mérésből kiderült, ez pontosan a

Szelvény a Solymári-barlang új részén keresztül (A—B)

k: Szentés György

0 2 4 m.

Szelvény a Solymári-barlang új részén át (C—D)

Fehér-terem felett helyezkedik el. Alját sziklatömbök borítják, melyre vastag guanóréteg települt. A falak tiszta hófehér dachsteini mészkövet még semmiféle kormozás nem csúfítja el. Az oldalfalakat gömbüstök és változatos oldási formaelemek tarkítják. A guanótól síkos sziklatömbök miatt ez a hely a Csúszós-terem elnevezést kapta.

Egy felfelé tartó ferde hasadékon át felfedeztük az új szakasznak legszebb termét. Ez kb. 6—8 méter átmérőjű ovális üreg, különösen szép gömbfülké alakulatokkal. A termet a neves francia barlangkutató emlékére Marcel Loubens-teremnek neveztük el. Ha a terem méretei nem is, de szépsége bizonyosan méltó emléket állít a tragikusan elhunyt kiváló kutatónak. Ebben az irányban tovább néhány csőszerű, teljesen simára csiszolt falu szűk üreg folytatódik még néhány métert.

A Csúszós-terem másik végén egy veszélyes omláson sikerült keresztüljutni és tovább felkapaszkodni az omladékkal borított meredek folyosón. Innen elértük az Omladék-termet, amely az említett omlás tetején van. A terem alja mozgó, összeékelődött sziklatömbökből áll, a mennyezet és az oldalfalak szálkőben formálódtak. Innen is találtunk néhány tovább vezető csőszerű járatot. A Csúszós-terem alján kibontott keskeny járaton a Fehér-terem K-i végébe jutottunk vissza.

Az új rész kőzetanyaga fehér dachsteini mészkő, néhol pár centiméteres mállási kéreggel borítva. Felületén gyakran limonitkéreg rakódott le. Sokszor találkozunk breccsás összetöredezettséggel.

A felmért hossz 178 m, ebből az újonnan feltárt rész 104 m. A legnagyobb szintkülönbség a Fehér-terem felett 24 méter. Az új rész még egyáltalában nem tölti ki az említett „fehér foltot”, de a térkép most már világosan jelöli a további kutatás irányait.